

dele og dels med den foran nævnte kommission af 26. august 1946 samt med repræsentanter for statens jordlovsudvalg.

I overensstemmelse med et ønske, der enstemmigt er fremsat af bestyrelsen for den nævnte sammenslutning af menighedsråd og menighedsrådsmedlemmer har man ikke foreslået nogen direkte ændring i lov nr. 283 af 30. juni 1922, men nøjes med at foreslå denne lovs bestemmelser suppleret med nye bestemmelser, der giver et bedre grundlag for forhandlingen med menighedsrådene, og hvorved man også søger i nogen måde at imødekomme et af repræsentanter for de sønderjyske menighedsråd fremsat krav om „værdifast erstatning“ i tilfælde, hvor præsteembederne afgiver jord til udstykningsformål. I sidstnævnte henseende henvises til den foreslåede bestemmelse om *tilskud til opførelse eller modernisering af avlsbygninger*, hvorved udnyttelsesmulighederne for det ved præsteembedet efter udstykningen tilbageblivende areal forøges, og bestemmelserne om *en tillægsydelse, der udover jordrenten kan pålægges parcellerne* og eventuelt statskassen i en nærmere fastsat årrække.

Endvidere har man, for også herved at imødekomme menighedsrådene, foreslået nedsat *et udvalg*, hvori den forannævnte sammenslutning skulle repræsenteres, hvorved det tillige søges opnået at inddrage menighedsrådene i et positivt samarbejde allerede ved udstykningernes forberedelse.

Endelig har man ved forslaget søgt at tilvejebringe så gode betingelser som muligt for gennemførelse af *mageskifter* med det formål at fremme oprettelsen af mindre landbrug og at skaffe tillægsjord til sådanne landbrug m. m., idet det særlig af repræsentanter for statens jordlovsudvalg er fremhævet, at en udstykning af de til præsteembederne i de sønderjyske landsdele henlagte jorder kun vil komme til fuld nytte, såfremt der først gennem mageskifter kan tilvejebringes *en mere hensigtsmæssig jordfordeling*. Man har iøvrigt også taget i betragtning, at der gennem mageskifte, hvorved præsteembederne erhverver jord, der ikke egner sig til udstykning, på bedste måde vil kunne ydes den ønskede „værdifaste erstatning“, således at det også af denne grund i mange tilfælde må anses for ønskeligt at få gennemført mageskifte.

Lovforslaget fik ved 1. behandling i folketinget en overvejende velvillig modtagelse, idet *Fibiger* (KF) var den eneste af ordførerne, der i større grad rettede indvendinger mod bestemmelser i det. Udenfor ordførernes kreds tog *Jørgen Gram* (V) imidlertid stærkt til orde for, at menighederne fik mulighed for at beholde ejendomsretten til præstegårdsjorderne og til at betinge sig en afgift i byg.

Indenfor det udvalg, der fik sagen til behandling, enedes et *flertal* (S, RV og DR) om at indstille lovforslaget til ved-